

Forfatter: Bording, Anders

Titel: EY ringe det er kunst/ af Barns been op at rende

Citation: Bording, Anders: "EY ringe det er kunst/ af Barns been op at rende", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid98810/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Af nogen Jordens Mand/ hvor god hand maatte findes.
 Ney: det dig bedre gik: Din Gud och Frelsermand/
 40 Din rette Brudgom blef/ och dig ey svige kand.
 Nu var ret Himlens Tjd och Tjme/ dig at flytte
 Fra Kroppens Fange-buur och dybe Smertens Hytte/
 Til Glædsens skønne Land och Frijheds høye Borg/
 44 Hvor du fornemmer ey til Vedermod och Sorg.
 J den sted Hærm Ulyst och Nød os andre møder
 Os mangen Hierte-suk och Øye-taar afnøder:
 Ja Verdens Jerne Tjd endnu forverrer sig/
 48 Och holder os i Fryct och Rædsel jdelig.
 Til Lykke tusind fold/ O skønne Rosens Blomme/
 Som est saa præctelig indtagen blant de Fromme.
 Vel dig/ for-Englede/ som est blant Englers Tal
 52 J den bestjernede Pallads och Himmels Sal.
 [4] Den anden rest af dig/ som nu med Jord betækkes/
 Den skal af Jordens Støf i sin Tjd och opvækkes/
 Naar den udhvilet er/ och alt det har aflagt/
 56 Som her paa Jordens Øe var dødeligt och svagt.
 Diss midlertjd din Lof och Ædle Dyders Rycte
 For Tjdsens bidske Rust och ikke sig tør frycte.
 Saa længe Rosen Qvist af Himlen Vædske faaer/
 60 Din Æres Eftersagn blant os ved lige staaer.
 A. B.

77.

Den af Byrd och herkomst Ærlige/ af Visssdom/ beskedenhed
 och andre høye Dyder berømmelige och nu salige

MAND

CORNELJVS RASK

Fordum Raadmand i den Kongelige Stabets Stad

Nyborg/

Til prjselig efter-mæle.

Tryct i Kiøbenhavn hos Jørgen Gøde Kongl. Mayest. Bogtr. Aar 1675.

- 1 EY ringe det er kunst/ af Barns been op at rende
 Paa Dydens bane frem/ och ikke sig henvende
 Til nogen daarlighed/ som ellers djærfvelig
- 4 Udi vor ungdoms vox indtrykke lader sig.
 Ey ringe er det kunst/ at komme frem til ære
 Formedelst Dyd och fljd/ och der med saa som være
 Sin egen Lykkes Smed: heldst nu/ den blege Njd
- 8 Fast Argus-øyet er/ och hviler ingen tijd.
 Ja det er och en kunst/ at naar sig Lykken føyer/
 Mand da til ofvermood ey Sind och Hjerte bøyer!
 Samt och at naar mand seer altingest sig imod/
- 12 Mand da forsager ey/ men har et stadigt Mood.
 Men det er kunstens kunst och rette mesterstykke/
 Naar Timen kommen er/ och Døden løs vil trykke/
 Mand da kand hafve der til gjort sig før beqvem/
- 16 Och ey sin tanke sat forlangt i Verden frem.

- Vor gode Ven Her Rask/ hvis død vi nu beklage/
 Ret eftersiges kand/ at hand af ungdoms dage/
 Sig Dydens ædle kern i hjerte Sjæl och Sind/
- 20 Ey tvungen/ men af lyst/ har stedse prentet ind.
 Den hadske missgunst ey mod hannem sig forklarde
 Saa vredefuld/ hand jo sig viselig forvarde:
 Koem saa den rette vey til Ærestand och Nafn/
- 24 Och bleef med største pris sit Fødeland til Gafn.
 I medgangs glade tijd hand ydmyghed beviste:
 Taalmodighed i Sorg; och altid Himlen priste.
 Ja kortelig/ alt det/ som har af Himlen smag/
- 28 Det sig hos hannem fandt indtil hans sidste dag.
 Men baade først och sidst staaer ey til at beskrifve/
 Hvor vel hand hafde lærdt/ fra Verden sig at gifve:
 Hvor frisk och u-forsagt hand sig fornemme loed/
- 32 Der Hel-bruds haarde værk om hjertet hannem stod.
 Nu vel hans ædle Sjæl sit Øye-merk har fundet:
 Har efterladt sig pris/ och seyr af Døden vundet.
 Kandest du / som lefver end/ det eftergjøre saa/
- 36 Hvad maat du vel til freds och glad af Verden gaa.

A. Bording.